

til § 20 om, at den nuværende Aldersgrænse skal bibeholdes, men af forskellige Grunde saa vi os nødsaget til at trække det tilbage.

Forinden jeg forlader Børnearbejdet, vil jeg bemærke, at man, som jeg allerede har henvist til, i 1901 i Folketinget satte Grænsen op fra 10 til 14 Aar, og at Landstinget valgte en Mellemløst, nemlig at sætte den til 12 Aar. Ogsaa i 1901 var der Uenighed i Udvalget, der behandlede Fabrikloven, idet Flertallet foreslog, om jeg husker ret, et Ændringsforslag, hvorved der indrømmedes en Overgangstid af 5 Aar, inden Lovens Bestemmelser paa dette Punkt traadte i Kraft, og desuden gaves Indenrigsministeren Ret til at dispensere fra disse Bestemmelser i de derefter følgende 5 Aar, saa at der i Virkeligheden med Hensyn til Bestemmelsen om at sætte Grænsen op fra 10 til 14 Aar gaves Overgangsbestemmelser, der skulde virke i hele Mellemtiden indtil Lovens Revision. Det vidner om, at man den Gang, uagtet man gjorde det store Spring at sætte Grænsen op fra 10 til 14 Aar, var i Tvivl om Rigtigheden deraf og vilde gøre Overgangen saa lempelig som paa nogen Maade muligt.

Til § 17 er der under Nr. 13 stillet et Ændringsforslag om, at det „af Indenrigsministeren kan paabydes, at de, som passer saadanne Maskiner, skal have aflagt en til saadan Virksomhed svarende Prøve“.

Under Nr. 16 foreslaas det at indsætte en ny Paragraf indeholdende en Bestemmelse, som oprindeligt fandtes i det i Landstinget fremsatte Lovforslag, og som Folketingsudvalget altsaa foreslaar at genindsætte. Bestemmelsen gaar ud paa, at hvis der skønnes at være særlig Fare for de beskæftigede Arbejders Sundhed, kan der af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling sættes en Grænse for det Antal Timer i hvert Døgn, i hvilket Arbejderne over og under 18 Aar maa udføre saadant Arbejde. Forinden saadan Bestemmelse udfærdiges, skal der af Indenrigsministeren gives bestaaende Centralforeninger af Arbejdsgivere og Arbejdere i de under Lovens Omraade faldende Virksomheder Lejlighed til at afgive Erklæring i Sagen. Overensstemmende med det Ændringsforslag, Flertallet her har stillet, har Mindretallet stillet et Ændringsforslag under Nr. 17, hvis første Stykke er enslydende med Flertallets Ændringsforslag. Jeg indskyder her, at jeg maaske ikke burde omtale Mindretallets Ændringsforslag allerede nu, men

jeg har dog ment det rigtigt at gøre det, da de to Ændringsforslag er delvis enslydende. Mindretallet foreslaar imidlertid at tilføje til den med Flertallets Ændringsforslag enslydende Bestemmelse følgende: „I Virksomheder med kontinuerlig Dag- og Natdrift kan Indenrigsministeren efter Indstilling af Arbejdsraadet fastsætte Arbejdstiden til 8 Timer“ i Døgn. Det har Udvalgets Flertal ikke ment at kunne gaa med til. Venstre har altid og Højre vistnok ligeledes været imod at fastsætte en bestemt Arbejdstid for voksne Arbejdere, idet vi vil overlade det til de forskellige Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere at træffe Bestemmelse herom.

Under Ændringsforslag Nr. 18 er der til § 26 af Udvalget stillet et Ændringsforslag, der nærmest er redaktionelt og gaar ud paa, at naar Arbejdet i en Virksomhed efter en Standsning skal genoptages, skal der gennem vedkommende Fabrikinspektør gives Meddelelse til Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet om Arbejdets Genoptagelse. Under Nr. 19 er der til § 27 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at de unge Mennesker, der søger Virksomhed ved Mejeridrift, skal være forsynede med en Lægeerklæring.

Under Nr. 20 er der til § 28 af Udvalget stillet et Ændringsforslag om, at i Virksomheder, hvor 25 Kvinder eller derover er beskæftigede, skal der være et særligt, i den kolde Aarstid opvarmet Lokale, hvor de arbejdende Mødre kan give Die. Vi har ment, at det er hensynsfuldt og nødvendigt overfor de Kvinder, som giver Die, at der er et opvarmet Lokale, hvori de kan træde af, om jeg saa maa sige, for at give deres spæde Børn Bryst. Jeg maa maaske her paa Udvalgets Vegne udtale Haabet om, at dette Ændringsforslag ikke faar den Virkning, at de, der har smaa Børn, skal blive afvist fra Arbejdspladsen, for hvis det bliver Følgen, vil vort Forslag ikke tjene de Kvinder til Gavn, som vi her har søgt at værne.

Ændringsforslag Nr. 21 til § 29 indeholder en Bestemmelse, som fandtes i det oprindeligt i Landstinget fremsatte Lovforslag. Det gaar ud paa, at Indenrigsministeren kan paabyde, at der af Arbejdsgiveren eller dennes Stedfortræder ved Opslag eller paa anden af Fabriktilsynet godkendt Maade til Efterretning for de paagældende Arbejdere meddeles fyldestgørende Oplysninger om de Priser, der af vedkommende Arbejdsgiver betales for det paagældende Hjemmearbejde. Det Ar-